

INTERNATIONAL BODY PSYCHOTHERAPY JOURNAL

The Art and Science of Somatic Praxis

First issue content - abstracts Serbian

IV. Klizanje po žicama koje nas povezuju Rezonanca u relacionoj telesnoj psihoterapiji

Asaf Rolef Ben-Shahar, PhD

asaf@imt.co.il

Abstrakt

Ovo je četvrti i poslednji rad u seriji *Relacioni zaokret i Telesna Psihoterapija*. Ovi radovi ispituju dodirne tačke između telesne psihoterapije i uzbudljivo i obuhvatajuće polje relacione psihoanalize.

Prvi rad *Od plesne dvorane do pet ritmova* (Rolef Ben-Shahar, 2010), je istražio neke osnovne koncepte relacione psihoterapije. Takođe je naglasio značaj relacionog razmišljanja za istoriju i praksu telesne psihoterapije.

Drugi rad *Nešto staro, nešto novo, nešto pozajmljeno, nešto tužno* (Rolef Ben-Shahar, 2011a), proširio je diskusiju o intersubjektivnosti i istražio ravnotežu između regresije i neobičnih aspekata intersubjektivnosti. Treći rad (Rolef Ben-Shahar, 2011b), istražio je povezanost između somatskih, lingvističkih i relacionih organizacija, i mesto selfa u relacionoj telesnoj psihoterapiji. Ovaj poslednji rad demonstrira upotrebu rezonance u telesnoj psihoterapiji unutar relacionog okvira, pozajmljujući od psihoanalitičkog okvira, od Jungijanskih i šamanskih tradicija.

Ključne reči:

Relaciona TP, rezonanca, šamanizam, intersubjektivnost, transfer

OD BEZNADA SAMOĆE DO SMISLA BITI-SA

Funkcije i disfunkcije ogledajućih neurona (mirror-neurons) u posttraumatskom sindromu

Maurizio Stupiglia

maustup@tin.it

Abstrakt

Ovde je fokus na terapijskoj relaciji: trauma zlostavljanja je relaciona trauma.

Mora se reći da su zlostavljani ljudi osetljivi na gestove, senzorne i motorne fragmente, itd. Ovaj rad ima za pokušaj da popravi teksturu odnosa, pošto je osoba izgubila smisao *biti-sa* i oseća se

očajno usamljeno. Rad ogledanjem, udružena ponavljanja ključnih gestova, i traganje za vezama između gestova i reči, pomažu pacijentu da popravi ovu povredu. Ova metodologija može da promoviše oporavak funkcionalnosti sistema ogledajućih neurona (mirror neuron system), i reaktivaciju insule i amigdale, te time obnovi ranije izgubljenu sposobnost komunikacije.

Ključne reči:

Relaciona trauma, Ogledajući neuroni, ključni gestovi, Biti-sa

ANKSIOZNOST I PANIKA U RAJHIJANSKOJ ANALIZI

Genovino Ferri

genovino.ferri@gmail.com

Abstrakt

U Rajhijanskoj analizi, strah je viđen kao indikator inteligencije živog bića i, na mnoge načine, je povezan sa ličnom senzitivnošću na bol.

Iz filogenetsko-evolucionističke perspektive, konačna razlika između straha i anksioznosti ne postoji. U toku životnog veka živog bića, strah je nagovešten anksioznošću, što je shvaćeno kao kompleksan kognitivni nusprodukt kapaciteta organizma da predvidi opasnost u vremenu i prostoru.

Strah, kada „*prelazi prag*“, postaje moćan i užasan neprijatelj slobode, efekti koji ne bi trebali biti potcenjeni. Dok bi strah trebalo poštovati, takođe bi ga trebalo okružiti svakim mogućim smislom koji nam je na raspolaganju; „*položiti svoje oči na njega*“, na primer, naučiti prepoznati ga i shodno tome razviti dublje razumevanje njegovog porekla.

Ključne reči:

RELACIONI ZAOKRET I TELESNA PSIHOTERAPIJA

FORMIRANJE UTELOVLJENOG ŽIVOTA

Razlika između *biti* telesan i *formiranja* utelovljenog života

Stanley Keleman

Berkeley, California, January 2012

SKeleman@aol.com

Abstrakt

Ljudska sposobnost da načini prelaze u uzrastu, oblikujući socijalno i personalno, stvara stres, anksioznost, i sumnju u vezi toga kako se ponašati. Jedan odgovor je postati preterano oslonjen na nasledne odgovore. Alternativni odgovor je koristiti voljan mišićni uticaj i formativnu dinamiku u upravljanju i rešavanju kortikalnih emocionalnih organizmičkih dilema. Telo je organizovana sredina, struktura ekscitatorne vitalnosti i iskustvenog znanja, i izvor lične i kolektivne mudrosti znanja. Voljan mišićni napor proširuje ovu moć, čineći mogućim učestvovanje u tome kako mi dajemo telu da iskusi i stvara memoriju.

Ključne reči:

Biti telesan, biti utelovljen, Utelovljenje, Formativna Psihologija® Voljan mišićni napor

ORGANIZMIČKA SELF-REGULACIJA U HOLISTIČKOM PRISTUPU KURT GOLDSTEIN-A

Luigi Corsi

gijoe130@hotmail.com

Abstrakt

Autor predstavlja kratku intelektualnu biografiju Kurt Goldstein-a koja u fokus postavlja koncept organizmičke self-regulacije – istinski *lajtmotiv* njegove ukupne teorije, počevši od Frakfurtskog (1914-1930) i Berlinskog (1930-1933) perioda, preko dugog vremenskog perioda provedenog u Americi (on je bio jedna od prvih žrtava Nacističkog progona), pa sve do njegove smrti u Nju Jorku, u septembru 1965. Naročito, naglasak je na postepenom pomeranju njegovog razmišljanja od nepogrešive neurofiziološke ravni, koja u *Organizmu (The Organism)* vodi do formulacije „osnovnog biološkog zakona“: Izjednačavanje iz pravca „odgovarajućeg“ prosečnog nivoa u „odgovarajućem“ vremenu – „zakona“ koji nas naizgled vraća homeostatskom regulacionom principu Walter Cannon-a – ka više filozofskom, egzistencijalnom, i ontološkom planu koji leži u osnovi kocepta *Self-realizacije*.

Ključne reči:

Izjednačavanje, organizmičko, konstante – *individualno* merilo – Self-realizacija

KADA JE TERAPEUT UZBUĐEN Seksualna osećanja u terapijskoj sobi

Merete Holm Brantbjerg

moaiku@brantbjerg.dk

Abstrakt

Ovaj članak se fokusira na terapeute samoregulativne veštine koje su od vitalnog značaja u rešavanju seksualnih osećanja kao dela psihoterapijske interakcije. Na koji način mi podržavamo sebe kao psihoterapeute u sadržavanju i istraživanju seksualnih osećanja, impulsa i obrazaca mišljenja dok stojimo na etičkim granicama psihoterapijskog odnosa? Psihomotorne vežbe, individualno precizno dozirane, su opisane u cilju podrške sadržavanju seksualnog uzbuđenja. Trening rodničkih veština kroz psihomotornu svesnost je put za zamenu starih automatskih odbrambenih strategija sa sadržavajućim i prevladavajućim, usidrenih u sadašnjosti.

Ključne reči:

Seksualna osećanja, terapeutova samoregulacija, psihomotorne veštine

KOJI ZNAČAJ IMA ODVRATNOST ZA PACIJENTE KOJI PATE OD KOMPLEKSNE TRAUMATIZACIJE / DISOCIJACIJE – Pilot studija iz vanbolničke prakse

Dr. Ralf Vogt

info@ralf-vogt.com

Abstrakt

Iako kompleksno traumatizovani / disocirani pacijenti češće bivaju traumatizovani u okolnostima odbijanja, uloga odbacivanja ili odvratnosti je, do sada, oskudno istraživana u polju psihotraumatologije. Neki izuzeci mogu se pronaći u polju psihosomatike, ali u suprotnosti sa svojim „bratskim“ bazičnim emocijama – strah, stid i žalost (depresija) – odvratnost je izgleda, ipak podsvesno, tabu tema i za pacijenta i za trauma terapeuta. Mi smo zbog toga radosni da objavimo da je ova pilot studija, koja je sprovedena u vanbolničkoj psihoterapijskoj praksi na uzorku od 71-og pacijenta, omogućila porast brojnih novih hipoteza u vezi sa ovom do sada zanemarenom emocijom.

Moglo bi se ispostaviti da je odvratnost važan dijagnostički indikator. Naše istraživanje je pokazalo da pacijenti koji pate od kompleksne psihološke traume imaju tendenciju da više pate od simptoma odvratnosti. Oni su jedino mogli da prevaziđu njihovu odvratnost sa značajno većom teškoćom u odnosu na druge grupe klijenata. Sećanja na odvratnost, koja evociraju seksualno zlostavljanje i nasilje unutar pacijentove porodice, dobijaju poseban značaj jer pacijent nije u stanju da svari ova odvratna iskustva. Umesto toga, odvratnosti koje oni doživljavaju u takvim okolnostima, se spuštaju u dubine nesvesnog gde borave godinama. Simptomi odvratnosti, ipak oblikovani i prikriveni, značajno koincidiraju sa drugim psihosomatskim simptomima, često pogoršavajući postojeće fobije, agresivno ponašanje i stid.

Na kraju, ovaj članak će se takođe ukratko osvrnuti na efikasne načine lečenja odvratnosti pomoću interaktivnog i fizički orijentisanog setinga.

Ključne reči:

Kompleksna trauma, Disocijativni poremećaj, Odvratnost, psihosomatika, prediktor psihološke traume, PTSS